Curs 3 – Clase și obiecte

- Alocare dinamica TAD Lista
- Limbajul de programare C++
- Programare orientată obiect

Curs 2 – Programare modulară în C

- Funcții Test driven development, Code Coverage
- Module Programare modulara, TAD
- Gestiunea memoriei in C/C++

Alocare dinamică

Folosind funcțiile **malloc**(size) și **free**(pointer) programatorul poate aloca memorie pe Heap – zonă de memorie gestionat de programator

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main() {
      //allocate memory on the heap for an int
      int *p = malloc(sizeof(int));
      *p = 7;
      printf("%d \n", *p);
      //Deallocate
      free(p);
    //allocate space for 10 ints (array)
      int *t = malloc(10 * sizeof(int));
      t[0] = 0;
      t[1] = 1;
      printf("%d \n", t[1]);
      //dealocate
      free(t);
      return 0;
* Make a copy of str
* str - string to copy
* return a new string
char* stringCopy(char* str) {
      char* newStr;
      int len;
      len = strlen(str) + 1; // +1 for the '\0'
      newStr = malloc(sizeof(char) * len); // allocate memory
      strcpy(newStr, str); // copy string
      return newStr;
}
```

Programatorul este responsabil cu dealocarea memoriei OBS: Pentru fiecare malloc trebuie sa avem exact un free

Memory management

void *malloc(int num); - aloca num byte de memorie, memoria este neintializata

void *calloc(int num, int size); - aloca num*size memorie, iniţializează cu 0
void *realloc(void *address, int newsize); - resize the memory
void free(void *address); - eliberează memoria (este disponibila pentru
următoarele alocări)

Memory leak

Programul aloca memorie dar nu dealoca niciodată, memorie irosită

```
int main() {
    int *p;
    int i;
    for (i = 0; i < 10; i++) {
        p = malloc(sizeof(int));
        //allocate memory for an int on the heap
        *p = i * 2;
        printf("%d \n", *p);
    }
    free(p); //deallocate memory
    //leaked memory - we only deallocated the last int
    return 0;
}</pre>
```

Memory leak detection

Memory leak – memorie care nu a fost dealocata. Alocat pe heap (cu malloc) dar niciodată dealocat (free).

Memory leak detection – identificarea existentei unui Memory leak.

Chiar daca zona de memoria ne-dealocata este mica, in timp aceste mici zone se aduna si cauzează probleme serioase.

Cu cat complexitatea aplicației este mai mare, cu atât găsirea acestor probleme este mai dificila.

Exista diferite instrumente care asista programatorul in gasirea de Memory Leak.

In Visual Studio putem folosi CRT Library:

https://msdn.microsoft.com/en-us/library/x98tx3cf(v=vs.140).aspx

Adăugați in programul vostru, la început in aceasta ordine:

```
#define _CRTDBG_MAP_ALLOC
#include <stdlib.h>
#include <crtdbg.h>
```

Unde vreți sa vedeți daca aveți memory leak (in general la sfârșitul funcției main):

```
_CrtDumpMemoryLeaks();
```

Metoda _CrtDumpMemoryLeaks() tipărește toate alocările pentru care nu s-a executat free()

void*

O funcție care nu returnează nimic

```
void f() {
}
```

Nu putem avea variabile de tip void dar putem folosi pointer la void - void*

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main() {
    void* p;
    int *i=malloc(sizeof(int));
    *i = 1;
    p = i;
    printf("%d /n", *((int*)p));
    long j = 100;
    p = &j;
    printf("%ld /n", *((long*)p));
    free(i);
    return 0;
}
```

Se pot folos void* pentru a crea structuri de date care funcționează cu orice tip de elemente

Probleme: verificare egalitate între elemente de tip void* , copiere elemente

TAD – Tip abstract de date (ADT – Abstract data types)

TAD:

- Definește domeniul de valori
- Definește operațiile posibile (interfața)
- Definiția operațiilor este independent de implementare (abstract)
- Ascunde implementarea.

TAD implementat in C

```
<adt.h> + <adt.c> interfața implementare
```

Interfața (header) conține declarații de funcții, fiecare funcție este specificata independent de implementare.

Codul client (cel care folosește TAD) nu are acces la detalii de implementare

Putem folosi diferite structuri de date pentru implementare

Este valabil pentru orice concept implementat in cod: separam interfața de detalii de implementare.

Vector dinamic

```
typedef void* Element;
                                           * Adauga un element in vector
                                           * v - vector dinamic
typedef struct {
                                           * el - elementul de adaugat
      Element* elems;
      int lg;
                                           */
      int capacitate;
                                          void add(VectorDinamic *v, Element el);
} VectorDinamic;
/**
                                           *Returneaza elementul de pe pozitia data
                                           * v - vector
 *Creaza un vector dinamic
                                           * poz - pozitie, poz>=0
 * v vector
                                           * returneaza elementul de pe pozitia poz
 * post: vectorul e gol
VectorDinamic * creazaVectorDinamic();
                                          Element get(VectorDinamic *v, int poz);
                                          /**
/**
                                           * Aloca memorie aditionala pentru vector
*Initializeaza vectorul
 * v vector
 * post: vectorul e gol
                                          void resize(VectorDinamic *v) {
                                            int nCap = 2*v->capacitate;
VectorDinamic * creazaVectorDinamic() {
                                            Element* nElems=
 VectorDinamic *v =
                                          malloc(nCap*sizeof(Element));
                                                 //copiez din vectorul existent
malloc(sizeof(VectorDinamic));
  v->elems = malloc(INIT CAPACITY *
                                            int i;
sizeof(Element));
                                            for (i = 0; i < v -> lg; i++) {
 v->capacitate = INIT_CAPACITY;
                                                        nElems[i] = v->elems[i];
  v \rightarrow lg = 0;
 return v;
                                            //dealocam memoria ocupata de vector
                                            free(v->elems);
}
/**
                                            v->elems = nElems;
* <u>Elibereaza memoria ocupata de</u> vector
                                            v->capacitate = nCap;
void distruge(VectorDinamic *v) {
                                          /**
                                           * Adauga un element in vector
      int i;
                                           * v - vector dinamic
      for (i = 0; i < v->lg; i++) {
                                           * el - elementul de adaugat
//!!!!functioneaza corect doar daca
//elementele din lista NU refera
                                           */
// memorie alocata dinamic
                                          void add(VectorDinamic *v, Element el) {
             free(v->elems[i]);
                                                 if (v->lg == v->capacitate) {
                                                        resize(v);
      free(v->elems);
                                                 }
      free(v);
                                                 v->elems[v->lg] = el;
}
                                                 v->lg++;
                                          }
```

Pointer la funcții

```
void(*funcPtr)(int); // function returns void has an int parameter
int(*funcPtr2)(int,int); // function returns int has two int parameters
void f(int a) {
                                            int sum(int a, int b) {
      printf("%d\n", a);
                                                   return a + b;
}
int main() {
                                            int main() {
 void(*funcPtr)(int);
                                               int(*funcPtr2)(int,int);
 funcPtr = f;
                                               funcPtr2 = sum;
                                               int c = funcPtr2(6,3);
 funcPtr(6);
                                               printf("%d\n", c);
 return 0;
                                               return 0;
}
```

```
void func() {
    printf("func() called...");
}
int main() {
    void (*fp)(); // Define a function pointer
    fp = func; // Initialise it
      (*fp)(); // Dereferencing calls the function
    void (*fp2)() = func; // Define and initialize
    (*fp2)(); // call
}
```

Vector dinamic generic – pointer la funcții

Pentru o lista generica (funcționează cu orice fel de elemente) putem avea nevoie diferite funcții generice care oferă diferite operații pe elementele respective

Putem folosi pointer la funcții în structurile de date generice

```
typedef elem (*CopyFctPtr)(elem);

typedef int (*EqualsFctPtr)(elem, elem);
```

```
typedef void* ElemType;
//function type for dealocating an element
typedef void(*DestroyF)(ElemType);
typedef struct {
     ElemType* elems;
     int lg;
     int capacitate;
} MyList;
Dealocate list
*/
void destroy(MyList* 1, DestroyF dealocate) {
     //free elements
     for (int i = 0; i < 1 -> lg; i++) {
           dealocate(1->elems[i]);
     //free list
     free(1->elems);
     1 \rightarrow \lg = 0;
}
void testCopyList() {
     MyList 1 = createEmpty();
     add(&l, createPet("a", "b", 10));
     add(&1, createPet("a2", "b2", 20));
     MyList 12 = copyList(&1);
     assert(size(&12) == 2);
     Pet* p = get(&12, 0);
     assert(strcmp(p->type, "a") == 0);
     destroy(&1, destroyPet);
     destroy(&12, destroyPet);
```

Urmașul limbajului C apărut în anii 80, dezvoltat de **Bjarne Stroustrup** Bibliografie:

- B. Stroustup, The C++ Programming Language
- B. Stroustup, A Tour of C++

ISO standard din 1998 – isocpp.com

Limbajul C++

- compatibil cu C
- multiparadigmă, suportă paradidma orientat obiect (clase, obiecte, polimorfism, moștenire)
- tipuri noi bool, referință
- spații de nume (namespace)
- şabloane (templates)
- excepții
- bibliotecă de intrări/ieșiri (IO Streams)
- STL (Standard Template Library)

Evoluție:

C with Classes (1979 Aduce concepte din Simula: clase, clase derivate)

C++ (1983 funcții virtuale, supraîncărcarea operatorilor)

C++ 98 (devine standard ISO – clase abstracte, metode statice/const)

C++ 11 (C++ 0x – auto, lambda, rvalue, move, constexpr)

C++ 14 (C++ 1y – fix/upgrade template, lambda, constexpr, etc)

C++ 17 (C++ 1z – string_view, optional, file system, etc)

C++ 20 – in procesul de standardizare

Tipuri de date predefinite

int, long, double, char, bool, void, etc.

Conversii intre tipuri

C++ este un limbaj puternic tipizat, in majoritatea cazurilor este nevoie de o conversie explicita type-casting cand dorim sa interpretam o valoare in mod

	<u>, </u>
char c = 23245;	Conversie implicita – de evitat pe cat posibil
	poate cauza probleme (owerflow, trunc) In general compilatorul da warning Se poate intampla la initializare, assignment, la transmirerea de parametrii
<pre>int a = static_cast<int>(7.5);</int></pre>	Conversie explicita Verificat la compilare Eroare de compilare daca conversia este inposibila (intre tipuri inconpatibile)
<pre>char c = (char)2000; //functional notation char c = char(2000);</pre>	C-style cast. Elimina warningurile cauzate de conversii periculoase Este de evitat fiindca poate cauza probleme mai ales daca tipurile nu sunt compatibile

Tipul bool - domeniu de valori: adevărat (true) sau fals (false)

```
/** Verifica daca un numar e prim
  * nr numar intreg
  * return true daca nr e prim*/
bool ePrim(int nr) {
    if (nr <= 1) return false;
    for (int i = 2; i < nr - 1; i++) {
        if (nr % i == 0)
            return false;
    }
    return true;
}</pre>
```

data_type &reference_name;

```
int y = 7;
int &x = y; //make x a reference to, or an alias of, y
```

Dacă schimbăm x se schimbă și y și invers, sunt doar două nume pentru acelasi locație de memorie (alias)

Tipul referință este similar cu pointere:

- sunt pointeri care sunt automat dereferențiate când folosim variabile
- nu se poate schimba adresa referită

```
/**
  C++ version
 * Sum of 2 rational number
void sum(Rational nr1, Rational nr2, Rational &rez) {
    rez.a = nr1.a * nr2.b + nr1.b * nr2.a;
    rez.b = nr1.b * nr2.b;
    int d = gcd(rez.a, rez.b);
    rez.a = rez.a / d;
    rez.b = rez.b / d;
}
/**
 * C version
 * Sum of 2 rational number
void sum(Rational nr1, Rational nr2, Rational *rez) {
    rez->a = nr1.a * nr2.b + nr1.b * nr2.a;
    rez->b = nr1.b * nr2.b;
    int d = gcd(rez->a, rez->b);
    rez->a = rez->a / d;
    rez->b = rez->b / d;
}
```

Declarare/Initializare de variabile

Initializare variabile la declarare

<pre>int b { 7 };</pre>	Universal form varianta de preferat in modern in
<pre>int c = { 7 };</pre>	C++ Evita problemele legate de conversii prin care se pierde precizie (narrowing)
<pre>int a = 7;</pre>	Varianta "clasica" mostenita din C
<pre>int d;//gresit</pre>	Varianta gresita, compileaza dar variabila este neinitializata (are o valoare aleatoare)

Nu folositi variabile neinitializate. Preferati varianta cu {}

auto

Cand definim o variabila putem sa nu specificam explicit tipul (compilatorul deduce tipul din expresia de initializare.

```
auto a = 7;//a e int
double b{7.4};
double c{1.4};
auto d = b+c;//d e double
```

auto este util pentru:

- a evita scrierea de nume lungi de tipuri
- a evita repetiția
- scriere de cod generic

Const

const semnalează compilatorului ca nu dorim sa schimbam valoarea variabilei

```
const int nr = 100;
```

Daca încercăm sa schimbăm valoarea lui nr rezulta o eroare la compilare

Este util pentru:

- a comunica ce face funcția (descrie mai precis interfața)
 - r1,r2 au fost transmise ca referință (pentru a evita copierea) dar sunt declarate const astfel este clar ca aceste valori nu se modifica in interiorul funcției
- compilatorul ajuta la evitarea unor greșeli (compilatorul verifica si da eroare daca se încearcă modificarea lui r1 sau r2)
- poate oferi posibilități de optimizare pentru compilator

```
typedef struct{
    int a;
    int b;
} Rationa;

void add(const Rationa& r1, const Rationa& r2, Rationa&
rez){
    ...
}
```

Folosiți **const** pentru a exprima idea de imutabil (nu se modifica) Folosiți **const peste tot** unde are sens:

- compilatorul v-a ajuta in prinderea de buguri
- codul este mai ușor de inteles de alții (codul exprima mai bine intenția programatorului)
- adăugați const de la început (e mai greu sa adaugi apoi)

Const Pointer

const type*

```
int j = 100;
const int* p2 = &j;
```

Valoarea nu se poate schimba folosind pointerul. Se poate schimba adresa referită

```
const int* p2 = &j;
cout << *p2 << "\n";
p2 = &i;//change the memory address (valid)
cout << *p2 << "\n";
*p2 = 7;//change the value (compiler error)
cout << *p2 << "\n";</pre>
```

type * const

```
int * const p3 = &j;
```

Valoarea se poate schimba folosind acest pointer dar adresa de memorie referită nu se poate schimba

```
int * const p3 = &j;
cout << *p2 << "\n";
//change the memory address (compiler error)
p3 = &i;
cout << *p3 << "\n";
//change the value (valid)
*p3 = 7;
cout << *p3 << "\n";</pre>
```

const type* const

```
const int * const p4 = &j;
```

Atât adresa cât și valoarea sunt constante

Range for

```
int a[] = {0, 1, 2, 3, 4, 5}; for (auto v:{0,1,2,3,4,5}) {
   for (auto v:a) {
        cout << v << endl;
   }
}</pre>
```

Semantica: Pentru fiecare element din a, de la primul element pana la ultimul, copiază in variabila v;

Range for poate fi folosit cu orice secvența de elemente

Daca vrem sa evitam copierea valorii din vectorul a in variabila v putem folosi auto&.

Daca vream sa evitam copierea dar vrem si sa nu modificam elementele const auto&

```
New IO library in C++ - definit in <iostream>
cin - corespunde intrări standard (stdin), tip istream
cout - corespunde ieșirii standard (stdout), tip ostream
cerr - corespunde stderr, tip ostream
```

```
#include <iostream>
using namespace std;

void testStandardIOStreams() {
    //prints Hello World!!! to the console
    cout << "Hello World!!!" << endl;
    int i = 0;
    cin >> i; //read an int from the console
    cout << "i=" << i << endl; // printsto the console
    //write a message to the standard error stream
    cerr << "Error message";
}</pre>
```

- Operația de scriere se realizează folosind operatorul "<<", insertion operator
- citirea de realizează folosind operatorul ">>", extraction operator

Paradigma de programare orientată-object

Este metodă de proiectare şi dezvoltare a programelor:

- Oferă o abstractizare puternică și flexibilă
- Programatorul poate exprima soluția în mod mai natural (se concentrează pe structura soluției nu pe structura calculatorului)
- Descompune programul într-un set de obiecte, obiectele sunt elementele de bază
- Obiectele interacționează pentru a rezolva problema, există relații între clase
- Tipuri noi de date modelează elemente din spațiul problemei, fiecare obiect este o instanța a unui tip de data (clasă)

Un object este o entitate care:

- are o stare
- poate executa anumite operații (comportament)

Poate fi privit ca și o combinație de:

- date (atribute)
- metode

Concepte:

- object
- clasă
- metodă (mesaj)

Proprietăți:

- abstractizare
- încapsulare
- mostenire
- polimorfism

Caracteristici:

Încapsulare:

- capacitatea de a grupa date și comportament
 - controlul accesului la date/funcții,
 - ascunderea implementării
 - separare interfață de implementare

Moștenire

• Refolosirea codului

Polimorfism

- comportament adaptat contextului
 - în funcție de tipul actual al obiectului se decide metoda apelată în timpul execuției

Clase și obiecte în C++

Class: Un tip de dată definit de programator. Descrie caracteristicile unui lucru. Grupează:

- date atribute
- comportament **metode**

Clasa este definită într-un fișier header (.h)

Sintaxă:

```
/**
 * Represent rational numbers
 */
class Rational {
public:
    //methods
    /**
        * Add an integer number to the rational number
        */
        void add(int val);
        /**
        * multiply with a rational number
        * r rational number
        * r void mul(Rational r);
private:
        //fields (members)
        int a;
        int b;
};
```

Definiții de metode

Metodele declarate în clasă sunt definite într-un fișier separat (.cpp)
Se folosește operatorul :: (scope operator) pentru a indica apartenența metodei la clasă
Similar ca și la module se separa declarațiile (interfața) de implementări

```
/**
 * Add an integer number to the rational number
 */
void Rational::add(int val) {
    a = a + val * b;
}
```

Se pot defini metode direct in fisierul header. - metode inline

Putem folosi metode inline doar pentru metode simple (fără cicluri) Compilatorul inserează (inline) corpul metodei în fiecare loc unde se apelează metoda.

Object

Clasa descrie un nou tip de data.

Obiect - o instanța noua (o valoare) de tipul descris de clasă

Declarație de obiecte

<nume_clasă> <identificator>;

- se alocă memorie suficientă pentru a stoca o valoare de tipul <nume clasă>
- obiectul se inițializează apelând constructorul implicit (cel fără parametrii)
- pentru inițializare putem folosi si constructori cu parametri (dacă în clasă am definit constructor cu argumente)

```
Rational r1 = Rational(1, 2);
Rational r2(1, 3);
Rational r3;
cout << r1.toFloat() << endl;
cout << r2.toFloat() << endl;
cout << r3.toFloat() << endl;</pre>
```

Acces la atribute (câmpuri)

În interiorul clasei

```
int getDenominator() {
    return b;
}
```

Când implementăm metodele avem acces direct la atribute

```
int getNumerator() {
    return this->a;
}
```

Putem accesa atributul folosind pointerul this. Util daca mai avem variabile cu același nume în metodă (parametru, variabilă locală)

this: pointer la instanța curentă. Avem acces la acest pointer în toate metodele clasei, toate metodele membre din clasă au acces la this.

Putem accesa atributele și în afara clasei (dacă sunt vizibile)

- Folosind operatorul '.' object.field
- Folosind operatorul '->' dacă avem o referință (pointer) la obiect **object_reference-**>field is a sau (*object reference).field

Protecția atributelor și metodelor.

Modificatori de acces: Definesc cine poate accesa atributele / metodele din clasă

public: poate fi accesat de oriunde

private: poate fi accesat doar în interiorul clasei

Atributele (reprezentarea) se declară private Folosiți funcții (getter/setter) pentru accesa atributele

```
class Rational {
public:
    /**
          * Return the numerator of the number
          */
          int getNumerator() {
                return a;
        }
        /**
          * Get the denominator of the fraction
          */
        int getDenominator() {
                return b;
        }
    private:
        //fields (members)
        int a;
        int b;
};
```

Constructor

Constructor: Metoda specială folosită pentru inițializarea obiectelor.

Metoda este apelată când se creează instanțe noi (se declara o variabilă locală, se creează un obiect folosind **new**)

Numele coincide cu numele clasei, nu are tip returnat

Constructorul alocă memorie pentru datele membre, inițializează attributele

Este apelat de fiecare dată când un obiect nou se crează – nu se poate crea un obiect fără a apela (implicit sau explicit) constructorul

Orice clasă are cel puțin un constructor (dacă nu se declară unu există un constructor implicit)

Intr-o clasă putem avea mai mulți constructori, constructorul poate avea parametrii.

Constructorul fără parametri este constructorul implicit (este folosit automat la declararea unei variabile, la declararea unei vector de obiecte)

Constructor cu parametrii

```
Rational::Rational(int a, int b) {
    this->a = a;
    this->b = b;
}
```

Constructori - Listă diferită de parametrii

Obiecte ca parametrii de funcții

Se foloseste const pentru a indica tipul parametrului (in/out,return).

Dacă obiectul nu-și schimbă valoarea în interiorul funcției, el va fi apelat ca parametru const

Folosirea const permite definirea mai precisă a contractului dintre apelant și metodă Oferă avantajul că restricțiile impuse se verifică la compilare (eroare de compilare dacă încercam să modificăm valoarea/adresa)

Putem folosi const pentru a indica faptul ca metoda nu modifică obiectul (se verifică la compilare)

```
/**
  * Get the nominator
  */
int getUp() const;

/**
  * get the denominator
  */
int getDown() const;

  * get the denominator
  */
int getDown() const;

  * get the denominator
  */
int Rational::getDown() const {
    return b;
}
```

Supraîncărcarea operatorilor.

Definirea de semantică (ce face) pentru operatori uzuali când sunt folosiți pentru tipuri definite de utilizator.

```
* Compute the sum of 2 rational numbers
* a,b rational numbers
* rez - a rational number, on exit will contain the sum of a and b
void add(const Rational &nr);
/**
* Overloading the + to add 2 rational numbers
Rational operator +(const Rational& r) const;
/**
* Sum of 2 rational number
void Rational::add(const Rational& nr1) {
      a = a * nr1.b + b * nr1.a;
      b = b * nr1.b;
      int d = gcd(a, b);
      a = a / d;
      b = b / d;
}
* Overloading the + to add 2 rational numbers
Rational Rational::operator +(const Rational& r) const {
      Rational rez = Rational(this->a, this->b);
      rez.add(r);
      return rez;
```

```
Operatori ce pot fi supraîncarcați: 
+, -, *, /, +=, -=, *=, /=, %, %=, ++, -, =, ==, < >, <=, >=, !, !=, &&, ||, <<, >>, <<=, >>=, &, ^, |, &=, ^=, |=, ~, [],, (), ->*, \rightarrow, new, new[], delete, delete[],
```